Vedat YANGIN

GALATASARAY'IN PEŞİNDE BİR OBJEKTİF

Galatasaray'ın peşinde bir isim Vedat Yangın. Yaklaşık 30 yıllık meslek yaşamında birçok ilginç olayın da aktörü olmayı başarmış. Fotoğrafını çektiği insanlar zaman zaman O'na sitemde de bulunsa, Vedat Yangın her zaman bu renklerin peşinde ve haberin olduğu bir yerde... Bu kez objektifi biz O'na doğrulttuk ve sorduk "Vedat Abi nasıl başladı bu işler..."

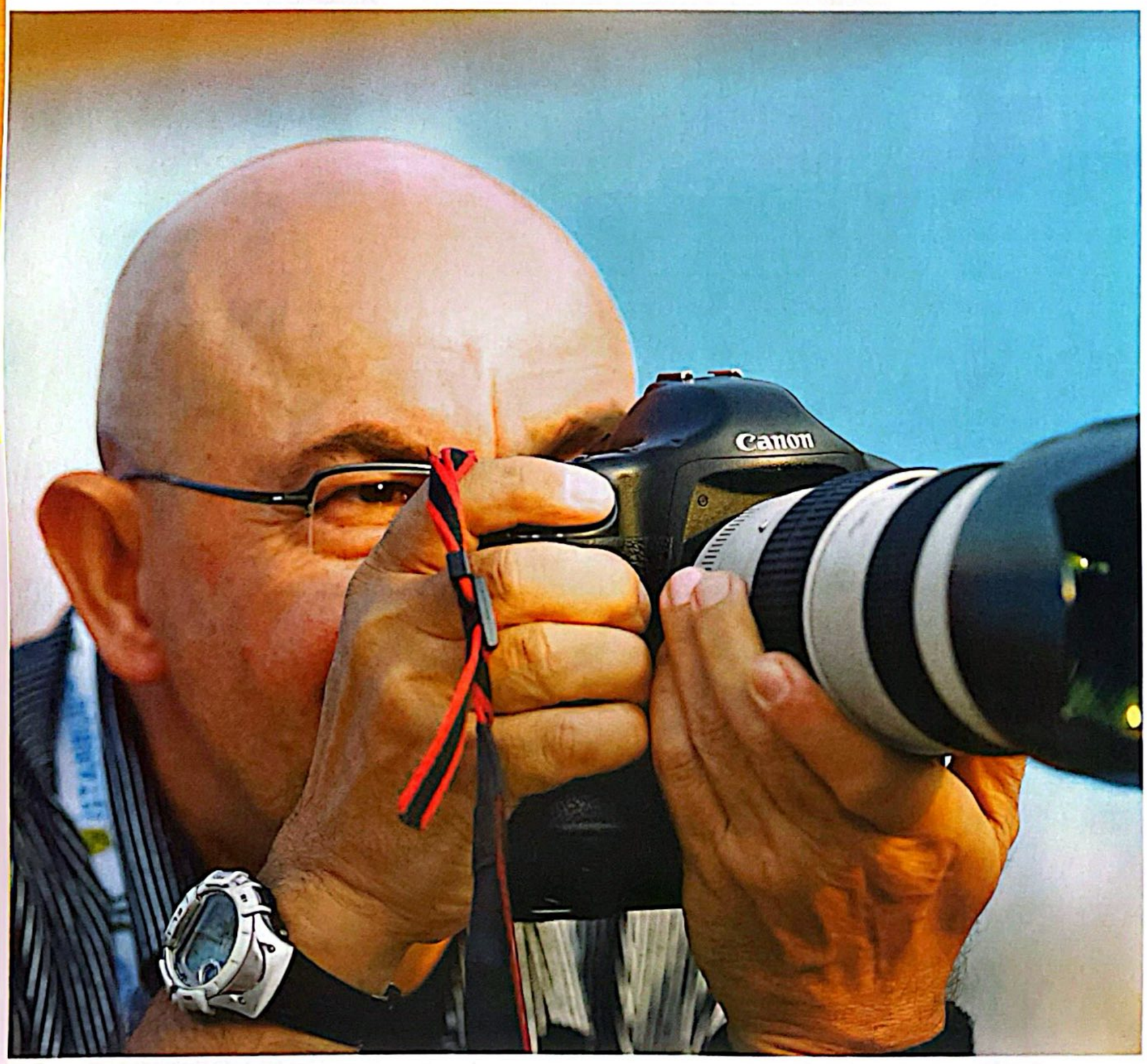

VEDAT YANGIN

Vedat Yangın'ın ailesi Makedonya göçmeni... 1959 yılında aile karar verince Makedonya'dan İstanbul'a yol alınmış. Yanganovic olarak büyüyecek nesiller, nüfus memurunun da kalem oynatmasıyla Yangın olmuş. Geniş özeti Vedat Yangın anlatıyor: "1960 yılında İstanbul'da doğdum. Benim ailem 1959 senesinden Makedonya'dan İstanbul'a gelmiş. Dolayısıyla Türkiye'ye gelir gelmez, vatandaş olmamız gerekiyor. Devlet bizi yani muhacir olarak gelenleri iskân etmek için Adapazarı'nı seçiyor. Fakat, babam bizi İstanbul'da babasının yanına bıraktı. Dedem bizden önce İstanbul'a gelmiş. Daha sonra babamın işi dolayısıyla İstanbul'un birçok semtinde oturduk. Ben lise dönemlerinin sonundayken Tophane'de oturuyorduk. Okuldan çıktıktan sonra Beyoğlu'nda, bir film şirketinde ışık asistanlığı yapıyordum. Tabii direk ışık asistanı olarak başlamadım. Çay sevisinden başladım ve ışık asistanlığına kadar uzandım. Okulun tatil olduğu dönemlerde Türkiye'nin her yerinde film çekimlerine gittim. Daha sonra askerlik zamanı geldi. Fakat ailem şehir dışına gidip, uzun süre onlardan ayrı olmama razı gelmedi. O dönemlerde, Erkan Göksel müessese müdürüydü, Hürriyet Gazetesi'nde. Bir akrabamız aracılıyla beni Hürriyet'e soktu. Hürriyet Çalışanları Yardımlaşma Sandığı diye bir vakıf vardı o dönem. Bu vakıf tarafından bir mar-

ket kuruldu ve ben de o markette çalıştım. Yıllarca çalıştım orada. Aradan zaman geçti, gazetenin yemekhanesine, "fotoğraf çekmesini bilenler Spor Müdürü Eşfak Aykaç'ı ziyaret etsin" diye yazmışlar. Gittim, konuştum Eşfak Aykaç'la, kendisine "Ben bu işi yaparım" dedim. Ve fotoğrafçılığa ilk adımımı attım."

"GALATASARAYLI DEĞİLİM DEMEDİM"

Yaparım dedim ama fotoğraf makinem yoktu. Beyazıt'ta, Çınaraltı diye bir yer var; fotoğraf makineleri satıyorlar. Hanımın bileziklerini sattık. Gittim parama uygun bir makine aldım. Makineyi aldıktan sonra spor servisine gittim. Masada Doğan Koloğlu oturuyor. "Ben çalışmaya geldim" dedim. "Sen markette çalışmıyor musun" dedi. "Evet, ama cumartesi - pazar maçları için Eşfak Aykaç bana makineni al gel, dedi" diye söyledim. O sırada içeri Eşfak Aykaç girdi, "Evet Doğan, o çocuk burada çalışacak, O Galatasaraylı" dedi. Ben takım tutmuyordum aslında o zamana kadar. Ailedekiler de Fenerbahçeli... Ama Galatasaraylı değilim demedim. İşte, o gün Galatasaraylı oldum. O gün bugün Galatasaraylıyım. Eşfak Baba beni işe aldırdı. O sırada Hürriyet'te Selahattin Koyuncuoğlu diye bir foto muhabiri vardı. Spor müdürümüz Faik Gürses, Selahattin Koyuncuoğlu ile beni ilk işime gönderdi. Sahaya girdik, Selahattin Koyuncuoğlu bir yer gösterdi ve "burada duracaksın" dedi. Başladım beklemeye... Kartalsporlu oyuncu sakatlandı, onu sırtlamışlar götürüyorlar. Yerine bir başka oyuncu girecek. O sırada bir pozisyon oluyor. Kaleci şuta uzanıyor. Kaleci, benle paralel şekilde yüzü bana bakıyor. Bir futbolcu topun gole gidişine sevinecek şekilde bakıyor. Giren ve çıkan oyuncunun gözü topta ve ben tek pozda bu kareyi yakaladım. Faik Gürses, tam sayfa bu fotoğrafa manşet attı: "Acı ve mutluluk." İlk fotoğrafımdı ve benim için çok güzel oldu."

Masada Doğan Koloğlu oturuyor. "Ben çalışmaya geldim" dedim. "Sen markette çalışmıyor musun" dedi. "Evet, ama cumartesi - pazar maçları için Eşfak Aykaç bana makineni al gel, dedi" diye söyledim. O sırada içeri Eşfak Aykaç girdi, "Evet Doğan, o çocuk burada çalışacak, O Galatasaraylı" dedi.

Daha sonra 90'lara geldik ve market kapandı. Hürriyet spor servisinde yeni bir yapılanma oldu. Ben Hürriyet'te devam edemedim. Oradan Sabah'a gittim. Ergil Tezerdi diye bir abimiz vardı Sabah'ta. "İşten ayrıldık, çıkarttılar bizi" dedim. Ergil Abi, "Sen markette çalışıyorsun, burada ne işi vereceğiz sana" dedi. "Olur mu, amatör maçlara gidiyorum. Durumum iyi değil" dedim. Bu konuşma koridorda oluyor. Dinç Bilgin duymuş; "Aşağıya söyle Ergil, Büşah bu çocuğu sporda başlatsın" dedi. Ben o sırada, Dinç Bilgin'in patron olduğunu bilmiyordum. "Çok teşekkür ederim abi" diyerek aşağıya indim. Büşah ile konuşurken, Necil Ülgen geldi. Onlar da Fanatik'i kuruyorlarmış. Beni yanına çağırdı, "Sen iki üç gün sonra bana gel" dedi. Üç gün sonra aramış evi ve Milliyet'e çağırmış beni. Bana bir teklif yaptılar. Ben o dönem Fanatik'i tercih ettim. Sabah'ta sadece üç gün çalıştım. Fakat Sabah'ta kalsaydım çok daha iyi para alacağımı daha sonra öğrendim. Aradan zaman geçti, Fanatik Basket kuruldu. Spor karşılaşmalarının her branşına gitmeye başladım. Sonra Erol Demirkol'la birlikte tüm Galatasaray maçlarına gitmeye başladık. 15 yıl Hürriyet'te, beş yıl Milliyet gurubunda çalıştım. Kurulduğundan bu yana da -yaklaşık 10 yıl oldu- Star'da çalışıyorum.

DEMİREL'E VERİLEN GAZETE

Sadece futbolu değil, birçok branşı takip eden Vedat Yangın, kariyerinde en önemli günleri İsmet Badem yönetiminde çıkan Fanatik Basket'te geçirdi. Fanatik Basket'te birçok önemli fotoğrafa imza atan Vedat Yangın, bir maç öncesi dönemin Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'i elinde Fanatik Basket gazetesiyle görüntülemek için yaptıklarını şu şekilde anlatıyor: Ayhan Şahenk'te Cumhurbaşkanlığı Kupası maçında görevliydim. Genel müdürümüz İsmet Badem, Orhan Yalınkaya diye bir arkadaşımız var, onu arıyor. O arkadaş benim elime bir Fanatik Gazetesi verdi.

VEDAT YANGIN'IN OBJEKTİFİNDEN...

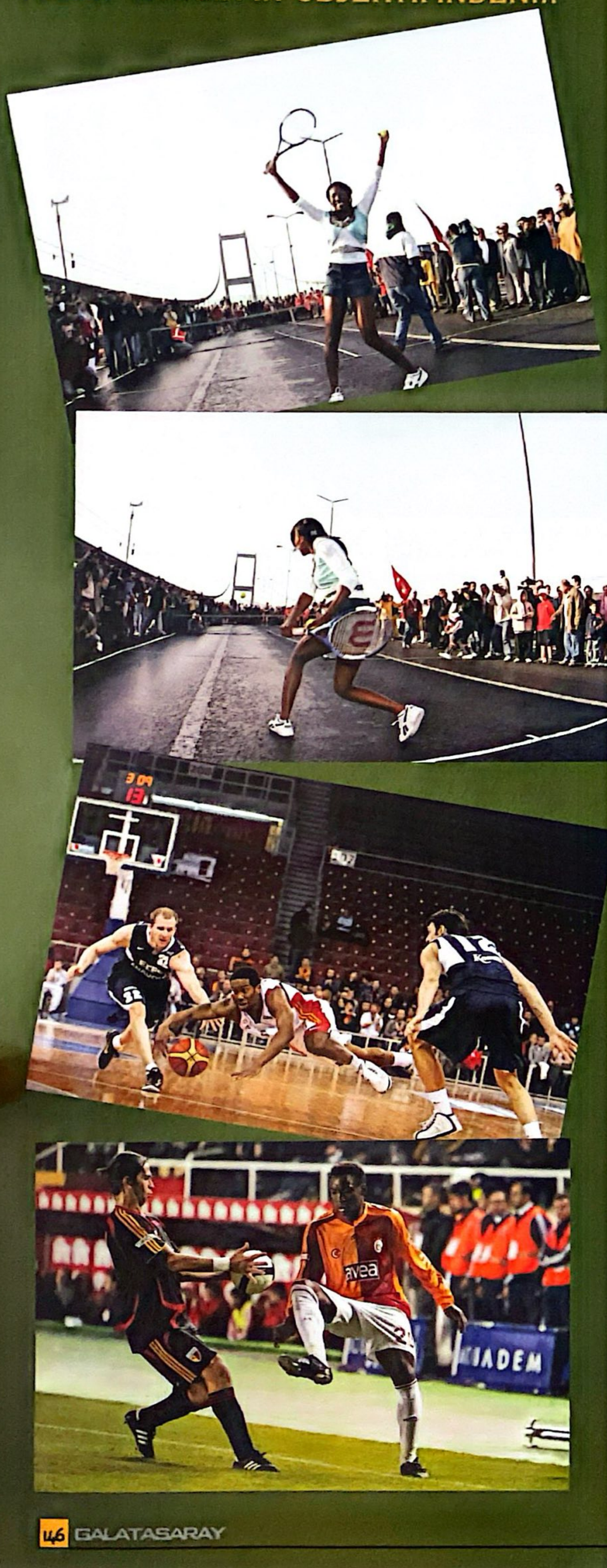

"Bunu Cumhurbaşkanı'na ver, ben de gazete elindeyken fotoğrafını çekeceğim" dedi. Ben de, doğal olarak, "Sen ver, ben çekeyim" dedim. O sırada İsmet Badem'le bir fotoğraftan ötürü konuşmuyoruz. "İsmet Badem eğer barışmamızı istiyorsa, o gazeteyi Cumhurbaşkanı'nın eline versin" demiş. Ben de elime gazeteyi alıp, protokol tribüne çıktım. "Sayın Demirel" diye seslendim. Süleyman Demirel, Basketbol Federasyonu Başkanı Turgay Demirel ile yan yana oturuyordu. Korumalar bana, "Hangi Demirel'e sesleniyorsun" dedi. "Turgay Demirel" dedim. "Şu gazeteyi kendisine vermem gerekiyor" diyince, korumalar da bana yardım etti. Ben Turgay Demirel'e doğru hareketlendim, ama son anda Cumhurbaşkanı Demirel'e çevirdim yönümü; ?Sayın Demirel şu gazeteye bakar mısınız?" diyerek gazeteyi verdim ve kendimi korumaların kucağına bıraktım. Sonra ikisi gazeteye bakarken, fotoğraflandı. Fanatik bu fotoğrafı manşet yapmıştı.

ÖZHAN CANAYDIN İLE BİR ANI

Unutulmaz Başkanımız Özhan Canaydın, başkanlığa adaylığını koymadan haberler bu konuyla ilgili olarak çıkmaya başlamıştır. Canaydın'ın Halil Özer'in yaptığı bir haber üzerine hedefindeki isim ise Vedat Yangın olacaktır: Bir gün Özhan Canaydın ile başkan olmadan önce karşılaştık. Halil Özer aldığı bir bilgi üzerine Canaydın hakkında bir haber yapmış. Haberde de, "10 yıllık başkan" yazıyor. Fotoğraf imzası da Vedat Danacı diye atılıyor. Başkan beni Vedat Yangın olarak tanıyor. Polat Otel'in önünde Başkan ile Ergun Gürsoy'u gördüm. Tam onları çekecektim ki, beni yanlarına çağırdılar. Başkan bana, "Seni severim ama neden böyle haberler yapıyorsun" Sonra da "Fanatik'te Vedat Yangın, Milliyet'te ise Vedat Danacı diye yazıyorsun" dedi. Ben de, "Hayır başkanım, benim adım Vedat Yangın" dedim. O sırada köşede bir araba durdu, arabanın içinden de Vedat Danacı, indi. "Bakın Vedat Danacı geliyor" dedim. "Oğlum benim kandırma, ikisi de sensin" dedi. Çağırdım Vedat Danacı'yı, O'nun kimliğine baktı, sonra bana gülümsedi, daha sonra görüşürüz deyip uzaklaştı yanımdan.

TUNCAY ÖZİLHAN'LA TANIŞMA

Bir gün Efes Pilsen'in menajeri Engin Özerhun gazeteye telefon etmiş. Belgrat'ta bir turnuva olacakmış. Fanatik Basket'ten de bir foto muhabir istiyorlar. Bir haftalığına beni gönderme kararı aldı İsmet Badem. Daha sonra Efes Pilsen menajeri Engin Özerhun beni aradı: "Efes Tur'a git, Tuncay Özilhan'ın ve kendi biletin al, havaalanında Tuncay Bey'e biletini verirsin" dedi. Ben Tuncay Özilhan'ı tanımıyorum. Tarif ettiler ve gittim. Havaalanında kendisiyle buluştuk ve biletini verdim. "Ben Efes Pilsen grubundan Tuncay Özilhan" dedi. "Abi hayırlı olsun, ben de foto muhabiriyim" dedim. "Beni tanımıyor musun" dedi. "Şimdi tanıştık ya..." dedim. Beraber uçtuk Belgrat'a... Tuncay Özilhan bana, "Benim vize problemim var, ben onu hallederken, Tuncay Özilhan yazılı valizi alır mısın" dedi. Ben de, "Tamam" dedim; sonra bekledim ama gelmedi. Gelmeyince vize işlemlerinin yapıldığı yere gittim. Baktım Tuncay Özilhan bekliyor. "Tuncay abi" diye seslendim. "İngilizce fazla bilen yok, vizem de yok biraz sorun var" dedi. Ben tabii Yugoslavca biliyorum; adamlarla konuştum. 10 dolar istediler. Bozuk para yoktu Tuncay Özilhan'da. "Ben veririm" dedim. Sonra arabaya bindik. Araba için de 10 dolar verdim. Sonra, "Tuncay Abi bana verdikleri 40 dolar... Bu parayı bitirmeyelim, idareli kullanalım" dedim. "Biz arkadaşız, sıkıntı olmaz" dedi. Otele geçtik, ben odaya çıktım, aşağıdan telefon geldi. Tuncay Özilhan, "Aşağı gel de çarşıda dolaşalım" diyor. Dışarıdayız iki arkadaş gibi... "Bir yerde ye-

Lippi'ye vücut diliyle fotoğraf çekmek istediğimi söyledim. Lippi geldi yanıma, İngilizce, "taking photo after I'm going" dedim. "Lippi delikanlı adam, otobüse döndü ve tüm takıma "aşağı inin toplu fotoğraf çektireceğiz" dedi.

mek yiyelim" dedi. "Ben restorana giremem, ben de para yok" dedim. Ne yapacağız derken, McDonalds'a gittik. "Ben de para yok, sen ısmarlayacaksın" dedi. Orada, yemek için 10 dolar daha verdim ama param bitiyor. Yemekte, Tuncay Abi bana, "Yarın Aydın Örs, Pano Natof ve idareciler gelince seninle arkadaş olduğumuzu bilmesinler, onlara bir şaka yapalım" dedi. Sonra ertesi sabah, Tuncay Özilhan beni aradı, "Vedo kahvaltıya geliyor musun?" dedi. İndik aşağıya; Aydın Örs, Pano Natof beni gördü ve hepsi bana gülüyorlar. Dediler, "Bizim patronla arkadaş olmuşsun." O sırada İsmet Badem aramış, Tuncay Özilhan'la, İsmet Badem görüşüyorlar. Sonra ben aldım telefonu elime. İsmet Badem, "Oğlum Tuncay Bey, büyük patron aman ha pot kırma" diyor. Ben tabi kızdım, mahcup oldum. Biraz da Tuncay Abi'ye karşı alınganlık yaptım. Sonra aşağıya indim, Borislav Stankoviç diye bir adam var bahçede. O da FIBA başkanıymış. Biz Yugoslavca konuşuyoruz. Tuncay Abi, geldi yanıma, ?FIBA Başkanı da arkadaşınmış" dedi. Sonra, şakalaştık biraz daha... "Barışalım, ben seni bugün yaşatacağım" dedi. Dedim, "Abi zaten bende para kalmadı". O da, "Bende 30 doları istemezsen arkadaşlığımız bir ömür devam eder" dedi. O gün, bugün Tuncay Abi'yi çok severim. Bilirim, O da beni çok sever. Geçenlerde Fehmi Özgüler, Tuncay Abi'nin yanına geldi. "Benim için şunu yanınıza alır mısınız" dedi. Tuncay Özilhan'da, "O zaten bizim içimizde" diye cevap verdi.

VEDAT YANGIN VE ATLATMA HABER

İlk çektiğim fotoğrafla yakaladığım bir duygu var. Yakaladığım fotoğrafı başkasının çekmesini istemem. Bu alışkanlığımı üzerimden atamıyorum. Son olarak Hagi ile Aykut Kocaman'ı Çırağan Kempinski'de teknik direktörlerin toplantısında bir arada çektim. Hagi'nin yanına gittim. "Hocam böyle bir fotoğraf çekmek istiyorum. Aykut Hoca kabul etti" dedim. Aykut Kocaman'a da "Hagi kabul etti, sizle fotoğraf çektirmek istiyor" dedim. İkisi de bunun üzerine tamam dedi. Bütün foto muhabirlerinin meşgul olduğu anda ikisini bir araya getirdim ve ikisini bir arada çektim. Tabii atlatmayı seviyorum. Bunu bana Necil Ülgen aşıladı.

SAHANIN İÇİNDE BİR ADAM

1998 yılında Fransa'da düzenlenen Avrupa Basketbol Şampiyonası'nda Milli Takımımızın oynadığı ilk maçın başlangıcında sahada oyuncular ve hakemlerin dışında bir kişi daha vardır, bu adam tabii ki Vedat Yandın'dır. Vedat Yangın anlatıyor: "İsmet Badem aradı. "Havataşı yapılırken, sahaya yaklaş ve fotoğraf çek" dedi. Hakemlerden biri Yugoslavdı. Hakemle konuştum ve izni aldım. "Hava atışı yapılırken, sahaya gireceğim bir tane fotoğraf alacağım" dedim. Tam atış yapılırken, sahanın içine girdim ve top havadayken, fotoğrafı çektim. Çekmem ile birlikte birileri kolumdan tuttu ve beni masa hakemlerinin yanına götürdü. Orada akreditasyonumu istediler. "Bundan sonra turnuvada fotoğraf çekmeyeceksin" dediler. Koşarak Esat Yılmaer'in yanına gittim. "Sen çok yanlış bir şey yaptın, akreditasyon kartını geri alamam" dedi. Merkezi aradım, "beni geri çekin" dedim. "Yok, sen görevini yaptın, biz fotoğraf buluruz. Sen tatil yap" dediler.

FELIPE, PINTO, IMPORTANTE

Vedat Yangın, meslek yaşamı boyunca birçok atlatma haber yapmıştır. Fakat bazen kaçırdığı büyük balıklar da vardır. "Fatih Terim'in Galatasaray'a ikinci gelişiydi. Takım, Avusturya'da kamp yapıyor. Herkes hocanın peşinde ve haber yakalamak istiyor. Ben de, "Hocam, bir haber ver de, gazetede patlatalım" dedim. Bana "Felipe, Pinto, Importante" dedi. Tabii ben, hocanın dediklerini anlamadım, gazeteye de söylemedim. Sonra bu iki oyuncu gelmiş. Basın toplantısı yapılacak ve bu iki transfer açıklanacak. Basın toplantısı başlamadan Fatih Hoca, "Vedat Yangın nerede?" diyor. Ben geldim. Hoca, "Vedat öne otur" dedi. İki oyuncuyu gördüm, "Hocam bunlar kim?" Hoca bana gülerek, "Felipe, Pinto, İmportente" dedi.

"LIPPI DELİKANLI ADAM"

Hakan Şükür, Inter'de forma giyiyordu. Ben de Inter'in peşindeyim. Takım InterToto Kupası maçı için Polonya'da... Gazeteden Lippi ile Hakan Şükür'ün yan yana fotoğrafını istiyorlar. Hakan Şükür de fotoğraf vermek istemiyor. Neyse takım maça gidecek. Maçtan sonra da bulamayacağım. Bir şekilde çekmem lazım. Otobüs şoförü ile konuşuyorum, bir şeyler yapmaya çalışıyorum. Inter takımı otobüse bindi. Otobüs hareket edecekken, yolun ortasına geçtim ve otobüse dur işareti yaptım. İlk sırada oturan Lippi'ye vücut diliyle fotoğraf çekmek istediğimi söyledim. Lippi geldi yanıma, İngilizce, "taking photo after I'm going" dedim. "Lippi delikanlı adam, otobüse döndü ve tüm takıma "aşağı inin toplu fotoğraf çektireceğiz" dedi. Tüm takımı çektim ama Hakan Şükür inmedi. Lippi'ye söyledim. Hakan diye seslendi. Otobüste Hakan inerken, Lippi de O'na yaklaştı ve kapıdayken ikisini bir arada fotoğrafladım.

Söyleşi: Tarık Ünlütürk Fotoğraflar: Vedat Yangın